

Sygn. akt IV Cz 466/13

POSTANOWIENIE

Dnia 14.08.2013r. r.

Sąd Okręgowy w Słupsku, IV Wydział Cywilny,

w składzie

Przewodniczący: SSO Andrzej Jastrzębski (spr.)

Sędziowie SO : Jolanta Deniziuk, Elżbieta Jaroszewicz

po rozpoznaniu w dniu 14.08.2013r. roku w Słupsku

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku wierzyciela Bank (...) S.A. z siedzibą we W.

z udziałem dłużnika P. P.

o nadanie klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu

na skutek zażalenia wnioskodawcy od postanowienia Sądu Rejonowego w Człuchowie z dnia 23 kwietnia 2013r. wydanego w sprawie o sygn. akt I Co 348/13

postanawia:

oddalić zażalenie.

Sygn. akt IV Cz 466/13

UZASADNIENIE

Wierzyciel domagał się nadania klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu wystawionemu przeciwko dłużnikom na podstawie umowy o kredyt gotówkowy hipotecznego zawartej w dniu 27 września 2011r.

Sąd Rejonowy w Człuchowie po sprawdzeniu wymogów formalnych przedstawionego bankowego tytułu egzekucyjnego i ustaleniu, że spełnia on jedynie w części warunki o których mowa w art. 96 Prawa Bankowego, uwzględniając częściowo skargę i oddalił wniosek w zakresie odsetek powstałych po dacie wystawienia tytułu. Zdaniem sądu w przedstawionym bankowym tytule egzekucyjnym nie określono prawidłowo odsetek powstałych po dacie wystawienia bankowego tytułu egzekucyjnego. Wysokość odsetek powinna być określona poprzez wskazanie stopy procentowej, kwoty stanowiącej podstawę ich naliczania, a także okresu ich obliczania. Stopa procentowa nie może być natomiast określana w sposób opisowy np. w formie klauzuli odwołującej się do aktualnej stopy oprocentowania kredytu lombardowego NBP.

Na powyższe postanowienie zażalenie złożył wierzyciel, wnosząc o jego zmianę poprzez uwzględnienie wniosku w całości. Uzasadniając swoje stanowisko, skarżący wskazał, że opisowa formuła wysokości odsetek maksymalnych w żaden sposób nie narusza interesów dłużników albowiem wysokość stopy kredytu lombardowego NBP jest ogłaszana i wynika z powszechnie obowiązujących przepisów prawa. Wierzyciel wskazał przy tym, że do obliczenia dokładnej wysokości dalszych odsetek wystarczy zastosowanie prostych obliczeń matematycznych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie nie jest zasadne. Bankowy tytuł egzekucyjny powinien spełniać przesłanki materialno prawne i formalne wskazane zawarte w art. 96 i art. 97 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe (tekst jedn. Dz.U. z 2002 nr 72, poz. 665 ze zm.). Do przesłanek tych zalicza się między innymi oznaczenie wysokości zobowiązania głównego dłużnika wraz z odsetkami i terminem ich płatności.

Należy mieć przy tym na uwadze, że przewidziany w przepisach Prawa bankowego przywilej wystawiania przez banki bankowych tytułów egzekucyjnych i prowadzenia na ich podstawie egzekucji bez konieczności przeprowadzania postępowania rozpoznawczego ma charakter wyjątkowy, co z kolei oznacza, że zakres tego przywileju musi być interpretowany ściśle. Wymogi formalne stawiane bankowym tytułom egzekucyjnym mają zatem charakter gwarancyjny. Ich funkcją jest zapobieżenie ewentualnym nadużyciom przez banki wskazanego wyżej przywileju oraz umożliwienie dłużnikowi zweryfikowania wysokości własnego zadłużenia wynikającego z bankowego stosunku obligacyjnego i podjęcia skutecznej obrony prawnej.

Powyższe uwagi prowadzą z kolei do wniosku, że wymagane w przepisie art. 96 ust. 2 Prawa bankowego wskazanie "wysokości zobowiązań dłużnika wraz z odsetkami i terminami ich płatności" oznacza nie tylko określenie zadłużenia dłużnika od strony strukturalnej (zadłużenie główne, zadłużenie uboczne), lecz także rozmiaru tego zadłużenia w odniesieniu do długu głównego i pozostałych należności. Innymi słowy, umieszczone w bankowym tytule egzekucyjnym odsetki za opóźnienie powinny być strukturalnie wyodrębnione z innych pozycji składających się na dług dłużnika i jednocześnie odpowiednio określone co do wysokości poprzez wskazanie kwoty stanowiącej podstawę ich obliczenia, stopy procentowej i okresu ich obliczenia tj. okresu opóźnienia dłużnika (tak: Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 12 lutego 2009 roku w sprawie o sygn. III CZP 145/08, Biul. SN z 2009 r. Nr 2 poz. 7).

Egzekucja na podstawie bankowego tytułu wykonawczego odbywa się na podstawie przepisów kodeksu postępowania cywilnego, co oznacza, że podstawą egzekucji jest tytuł wykonawczy. Tytuł ten wyznacza podmiotowe i przedmiotowe granice prawidłowej realizacji przymusu państwowego, co z kolei prowadzi do wniosku, że dokładne i niebudzące wątpliwości określenie wysokości stopy procentowej jest niezbędne dla uznania bankowego tytułu egzekucyjnego za nadający się do wykonania i, co za tym idzie, zapewnienia prawidłowego przebiegu postępowania egzekucyjnego.

Podkreślenia przy tym wymaga, że wskazane wyżej wymogi dotyczą każdego rodzaju odsetek, a więc zarówno odsetek umownych, jak i odsetek, których wysokość jest określana przepisami powszechnie obowiązującego prawa. Z brzmienia przepisu art. 96 ust. 2 Prawa bankowego nie sposób wywieść wniosku, by w zależności od rodzaju odsetek zasadne było stosowanie odmiennych rygorów. Ponadto, jak już wyżej wskazano, precyzyjne określenie wysokości odsetek jest niezbędne dla weryfikacji prawidłowości dokonanej przez wierzyciela obliczenia wysokości zadłużenia dłużnika (tak również: Sąd Najwyższy w powołanej wyżej uchwale z dnia 12 lutego 2009 roku).

Przedłożony tytuł egzekucyjny, wbrew stanowisku żalącego, nie zawiera powyższych danych co do wskazanych w nim odsetek należnych po dniu wystawienia tytułu. Zgodnie z powoływaną uchwałą Sądu Najwyższego z dnia 12 lutego 2009r., która doprecyzowała stanowisko SN wyrażone w orzeczeniu z dnia 7 lipca 2000r. wydane w sprawie III CZP 27/00 (OSNC2001/1,poz.3) oznaczenie w bankowym tytule egzekucyjnym stopy odsetek za opóźnienie poprzez posłużenie się formułą „czterokrotności wysokości stopy kredytu lombardowego NBP” nie spełnia wymagań przewidzianych w art. 96 ust. 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997r. – Prawo bankowe.

Podzielają powyższe stanowisko i stanowisko Sądu I instancji wyrażone w zaskarżonym postanowieniu, zażalenie a mocy art. 397 § 2 kpc w związku z art. 385 kpc i art. 13 §2 kpc należało oddalić.